

562

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 stycznia 2001 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o uznawaniu rozwodów i separacji, sporządzonej w Hadze dnia 1 czerwca 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 28 Konwencji o uznawaniu rozwodów i separacji, sporządzonej w Hadze dnia 1 czerwca 1970 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 27 lutego 1996 r. wyżej wymienioną konwencję. Dokument przystąpienia złożony został, zgodnie z artykułem 28, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Niderlandów dnia 25 kwietnia 1996 r.

Zgodnie z artykułem 27 konwencji weszła ona w życie dnia 24 sierpnia 1975 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 24 czerwca 1996 r.

Przy składaniu dokumentu przystąpienia złożono następujące zastrzeżenia:

„Rzeczpospolita Polska zastrzega sobie prawo odmowy uznania rozwodu lub separacji w sytuacji określonej w artykule 19 punkt 1.

Zgodnie z artykułem 24 Rzeczpospolita Polska zastrzega sobie prawo niestosowania niniejszej konwencji do rozwodu lub separacji orzeczonych przed dniem wejścia w życie konwencji dla Rzeczypospolitej Polskiej.”

Następujące państwa wyraziły zgodę na przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji:

Niderlandy (dla Królestwa w Europie i Aruby)	24 lipca 1996 r.
Dania	27 września 1996 r.
Norwegia	21 października 1996 r.
Cypr	15 listopada 1996 r.
Finlandia	27 lutego 1997 r.
Słowacja	23 maja 1997 r.
Szwecja	11 czerwca 1997 r.
Republika Czeska	14 listopada 1997 r.

Konwencja weszła w życie między Rzeczpospolitą Polską a następującymi państwami w podanych niżej datach:

Niderlandy (dla Królestwa w Europie i Aruby)	22 września 1996 r.
Dania	26 listopada 1996 r.
Norwegia	20 grudnia 1996 r.
Cypr	14 stycznia 1997 r.
Finlandia	28 kwietnia 1997 r.
Słowacja	22 lipca 1997 r.

Szwecja	10 sierpnia 1997 r.
Republika Czeska	13 stycznia 1998 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się stronami konwencji w podanych niżej datach:

Australia	24 września 1985 r.
Chiny — Specjalny Region Administracyjny Hongkong	1 lipca 1972 r.
Cypr	13 stycznia 1983 r.
Dania	25 czerwca 1975 r.
Egipt	21 kwietnia 1980 r.
Finlandia	16 czerwca 1977 r.
Luksemburg	13 lutego 1991 r.
Niderlandy	23 czerwca 1981 r.
Norwegia	15 sierpnia 1978 r.
Portugalia	10 maja 1985 r.
Republika Czeska	12 maja 1976 r.
Słowacja	12 maja 1976 r.
Szwajcaria	18 maja 1976 r.
Szwecja	25 czerwca 1975 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	21 maja 1974 r.
Włochy	19 lutego 1986 r.

2. Następujące państwa wyraziły zgodę na przystąpienie Australii do konwencji:

Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	19 grudnia 1985 r.
Dania	5 lutego 1986 r.
Szwajcaria	12 lutego 1986 r.
Czechosłowacja	13 lutego 1986 r.
Włochy	25 czerwca 1986 r.
Szwecja	2 lipca 1986 r.
Norwegia	17 października 1986 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (także dla Bermudów, Gibraltaru, Guernsey, Hongkongu*, Jersey i wyspy Man)	3 listopada 1986 r.
Finlandia	5 lutego 1990 r.
Luksemburg	27 marca 1991 r.
Portugalia	15 sierpnia 1991 r.

Cypr	26 listopada 1992 r.	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (także dla Bermudów, Gibraltaru, Guernsey, Hongkongu*, Jersey i wyspy Man)	25 maja 1997 r.
3. Konwencja weszła w życie między Australią a następującymi państwami w podanych niżej datach:			
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	17 lutego 1986 r.		
Dania	6 kwietnia 1986 r.		
Szwajcaria	13 kwietnia 1986 r.		
Czechosłowacja	14 kwietnia 1986 r.		
Włochy	24 sierpnia 1986 r.		
Szwecja	31 sierpnia 1986 r.		
Norwegia	16 grudnia 1986 r.		
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (także dla Bermudów, Gibraltaru, Guernsey, Hongkongu*, Jersey i wyspy Man)	2 stycznia 1987 r.		
Finlandia	6 kwietnia 1990 r.		
Luksemburg	26 maja 1991 r.		
Portugalia	14 października 1991 r.		
Cypr	25 stycznia 1993 r.		
4. Następujące państwa wyraziły zgodę na przystąpienie Cypru do konwencji:			
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	4 marca 1983 r.		
Dania	22 marca 1983 r.		
Czechosłowacja	7 czerwca 1983 r.		
Szwecja	25 lipca 1983 r.		
Szwajcaria	15 września 1983 r.		
Finlandia	1 grudnia 1983 r.		
Włochy	25 czerwca 1986 r.		
Norwegia	17 października 1986 r.		
Luksemburg	27 marca 1991 r.		
Portugalia	15 sierpnia 1991 r.		
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (także dla Bermudów, Gibraltaru, Guernsey, Hongkongu*, Jersey i wyspy Man)	26 marca 1997 r.		
Konwencja weszła w życie między Cyprem a następującymi państwami w podanych niżej datach:			
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	3 maja 1983 r.		
Dania	21 maja 1983 r.		
Czechosłowacja	6 sierpnia 1983 r.		
Szwecja	23 września 1983 r.		
Szwajcaria	14 listopada 1983 r.		
Finlandia	30 stycznia 1984 r.		
Włochy	24 sierpnia 1986 r.		
Norwegia	16 grudnia 1986 r.		
Luksemburg	26 maja 1991 r.		
Portugalia	14 października 1991 r.		
Australia	25 stycznia 1993 r.		
Polska	14 stycznia 1997 r.		
5. Następujące państwa przyjęły deklaracje Niderlandów o rozszerzeniu zakresu stosowania konwencji w stosunku do Aruby**:			
Dania	18 sierpnia 1986 r.		
Włochy	14 października 1986 r.		
Norwegia	17 października 1986 r.		
Szwecja	19 listopada 1986 r.		
Luksemburg	27 marca 1991 r.		
Portugalia	15 sierpnia 1991 r.		
Konwencja weszła w życie między Arubą a następującymi państwami w podanych niżej datach:			
Dania	17 października 1986 r.		
Włochy	13 grudnia 1986 r.		
Norwegia	16 grudnia 1986 r.		
Szwecja	18 stycznia 1987 r.		
Luksemburg	26 maja 1991 r.		
Portugalia	14 października 1991 r.		
6. Następujące państwa przyjęły deklarację Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o rozszerzeniu zakresu stosowania konwencji w stosunku do Guernsey***, Jersey*** i wyspy Man***:			
Szwecja	3 września 1975 r.		
Szwajcaria	3 marca 1978 r.		
Dania	21 lipca 1981 r.		
Niderlandy	29 czerwca 1982 r.		
Finlandia	8 marca 1983 r.		
Włochy	14 października 1986 r.		
Norwegia	17 października 1986 r.		
Luksemburg	27 marca 1991 r.		
Konwencja weszła w życie między Guernsey a następującymi państwami w podanych niżej datach:			
Szwecja	2 listopada 1975 r.		
Szwajcaria	2 maja 1978 r.		
Dania	19 września 1981 r.		
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	28 sierpnia 1982 r.		
Finlandia	7 maja 1983 r.		
Włochy	13 grudnia 1986 r.		
Norwegia	16 grudnia 1986 r.		
Luksemburg	26 maja 1991 r.		
Konwencja weszła w życie między Jersey a następującymi państwami w podanych niżej datach:			
Szwecja	2 listopada 1975 r.		
Szwajcaria	2 maja 1978 r.		

Dania	19 września 1981 r.	Włochy	13 grudnia 1986 r.
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	28 sierpnia 1982 r.	Norwegia	16 grudnia 1986 r.
Finlandia	7 maja 1983 r.	Luksemburg	26 maja 1991 r.
Włochy	13 grudnia 1986 r.		
Norwegia	16 grudnia 1986 r.		
Luksemburg	26 maja 1991 r.		

Konwencja weszła w życie między wyspą Man a następującymi państwami w podanych niżej datach:

Szwecja	2 listopada 1975 r.
Szwajcaria	2 maja 1978 r.
Dania	19 września 1981 r.
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	28 sierpnia 1982 r.
Finlandia	7 maja 1983 r.
Włochy	13 grudnia 1986 r.
Norwegia	16 grudnia 1986 r.
Luksemburg	26 maja 1991 r.

7. Następujące państwa przyjęły deklaracje Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o rozszerzeniu zakresu stosowania konwencji w stosunku do Gibraltaru*** i Hongkongu*:

Szwajcaria	5 kwietnia 1977 r.
Szwecja	12 maja 1977 r.
Dania	21 lipca 1981 r.
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	29 czerwca 1982 r.
Finlandia	8 marca 1983 r.
Włochy	14 października 1986 r.
Norwegia	17 października 1986 r.
Luksemburg	27 marca 1991 r.

Konwencja weszła w życie między Gibraltarem a następującymi państwami w podanych niżej datach:

Szwajcaria	4 czerwca 1977 r.
Szwecja	11 lipca 1977 r.
Dania	19 września 1981 r.
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	28 sierpnia 1982 r.
Finlandia	7 maja 1983 r.
Włochy	13 grudnia 1986 r.
Norwegia	16 grudnia 1986 r.
Luksemburg	26 maja 1991 r.

Konwencja weszła w życie między Hongkongiem* a następującymi państwami w podanych niżej datach:

Szwajcaria	4 czerwca 1977 r.
Szwecja	11 lipca 1977 r.
Dania	19 września 1981 r.
Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	28 sierpnia 1982 r.
Finlandia	7 maja 1983 r.

8. Następujące państwa przyjęły deklarację Wielkiej Brytanii o rozszerzeniu zakresu stosowania konwencji w stosunku do Bermudów***:

Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	18 października 1982 r.
Szwajcaria	13 grudnia 1982 r.
Dania	18 lutego 1983 r.
Finlandia	8 marca 1983 r.
Szwecja	25 lipca 1983 r.
Włochy	14 października 1986 r.
Norwegia	17 października 1986 r.
Luksemburg	27 marca 1991 r.

Konwencja weszła w życie między Bermudami a następującymi państwami w podanych niżej datach:

Niderlandy (dla Królestwa w Europie)	17 grudnia 1982 r.
Szwajcaria	11 lutego 1983 r.
Dania	19 kwietnia 1983 r.
Finlandia	7 maja 1983 r.
Szwecja	23 września 1983 r.
Włochy	13 grudnia 1986 r.
Norwegia	16 grudnia 1986 r.
Luksemburg	26 maja 1991 r.

9. Następujące państwa złożyły podane niżej deklaracje i zastrzeżenia:

AUSTRALIA

Deklaracja:

„(...) konwencję stosuje się tylko do systemu prawnego obowiązującego w stanach australijskich, na terytoriach położonych na kontynencie australijskim oraz na wyspie Norfolk.”

Dnia 21 maja 1987 r. Rząd Australii notyfikował Ministerstwu Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, zgodnie z artykułem 23 konwencji, że stosowanie konwencji rozciąga się na wszystkie systemy prawne Australii.

“... the Convention extends only to the legal system applicable in the Australian States and mainland Territories and Norfolk Island.”

* Zob. deklaracje i zastrzeżenia stron — Chiny — Specjalny Region Administracyjny.

** Zob. deklaracje i zastrzeżenia stron — Niderlandy.

*** Zob. deklaracje i zastrzeżenia stron — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

The Government of Australia notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands on 21 May 1987, in accordance with Article 23 of the Convention, that the Convention shall henceforth apply to all of Australia's legal systems."

CHINY

(Dotyczy tylko Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong)

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, jako depozytariusz konwencji, podało do wiadomości, że w dniu 16 czerwca 1997 r. Minister Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów otrzymał notę z dnia 11 czerwca 1997 r. od Ambasadora Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w Hadze oraz notę z dnia 3 czerwca 1997 r. od Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej w Hadze, dotyczące Hongkongu.

Nota Ambasadora Wielkiej Brytanii:

„Ekscelencjo,

z upoważnienia Pierwszego Sekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych i Spraw Wspólnoty Brytyjskiej w Rządzie Jej Królewskiej Mości pragnę odnieść się do Konwencji o uznawaniu rozwodów i separacji, sporządzonej w Hadze dnia 1 czerwca 1970 r. (zwanej dalej Konwencją), która obecnie ma zastosowanie do Hongkongu.

Zostałam również upoważniona, by oświadczyć, że zgodnie ze Wspólną Deklaracją Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie Hongkongu, podpisaną 19 grudnia 1984 r., Rząd Zjednoczonego Królestwa odda Hongkong Chińskiej Republice Ludowej dnia 1 lipca 1997 r. Do tego dnia Rząd Zjednoczonego Królestwa w dalszym ciągu ponosić będzie odpowiedzialność międzynarodową za Hongkong. Poczynając od tego dnia Rząd Zjednoczonego Królestwa przestanie być odpowiedzialny za wykonywanie międzynarodowych praw i obowiązków wynikających ze stosowania Konwencji w odniesieniu do Hongkongu.

(...) (podpisano: Rosemary Spencer)"

Nota Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej:

„Ekscelencjo,

zgodnie ze Wspólną Deklaracją Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie Hongkongu, podpisaną 19 grudnia 1984 r. (zwaną dalej „Wspólną Deklaracją”), Chińska Republika Ludowa odzyska suwerenność nad Hongkongiem z dniem 1 lipca 1997 r. Od tego dnia Hongkong stanie się Specjalnym Regionem Administracyjnym Chińskiej Republiki Ludowej i otrzyma szeroką autonomię, z wyłączeniem

w odniesieniu do spraw zagranicznych i obronnych, które należą do kompetencji Centralnego Rządu Ludowej Chińskiej Republiki Ludowej.

Zarówno rozdział XI Aneksu I do Wspólnej Deklaracji „Opracowanie podstawowych założeń polityki dotyczącej Hongkongu przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej”, jak i artykuł 153 Ustawy Zasadniczej Specjalnego Regionu Administracyjnego Chińskiej Republiki Ludowej Hongkong, przyjętej 4 kwietnia 1990 r. przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych Chińskiej Republiki Ludowej, przewidują, że umowy międzynarodowe, których Chińska Republika Ludowa nie jest stroną, a które są wiążące dla Hongkongu, mogą być wiążące dla Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong.

Zgodnie z powyższymi postanowieniami jestem upoważniony przez Ministra Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej do złożenia następującego oświadczenia:

Konwencja o uznawaniu rozwodów i separacji, sporządzona w Hadze 1 czerwca 1970 r. (zwana dalej Konwencją), w której Rząd Królestwa Niderlandów jest wskazany jako depozytariusz, którą obecnie stosuje się do Hongkongu, będzie stosowana w odniesieniu do Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong od dnia 1 lipca 1997 r.

W powyższym zakresie odpowiedzialność za wykonywanie międzynarodowych praw i obowiązków spoczywających na stronie konwencji przejmie Rząd Chińskiej Republiki Ludowej.

Bylibyśmy zobowiązani, gdyby treść niniejszej noty została oficjalnie zaprotokołowana i podana do wiadomości pozostałym stronom konwencji.

(...) (podpisano: Zhu Manli, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Chińskiej Republiki Ludowej w Królestwie Niderlandów)"

"The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention, gave notice that on 16 June 1997, the Minister for Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands received a Note dated 11 June 1997 from the Ambassador of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland at The Hague and a Note dated 3 June 1997 from the Ambassador of the People's Republic of China at The Hague concerning Hong Kong.

The note from the Ambassador of Great Britain reads as follows:

"Your Excellency,

I am instructed by Her Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs to refer to the Convention on the Recognition of Divorces and Legal Separations done at The Hague on 1 June 1970 (hereinafter referred to as the Convention) which applies to Hong Kong at present.

I am also instructed to state that, in accordance with the Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong signed on 19 December 1984, the Government of the United Kingdom will restore Hong Kong to the People's Republic of China with effect from 1 July 1997. The Government of the United Kingdom will continue to have international responsibility for Hong Kong until that date. Therefore, from that date the Government of the United Kingdom will cease to be responsible for the international rights and obligations arising from the application of the Convention to Hong Kong.

(...)

(signed Rosemary Spencer)".

The Note from the Ambassador of the People's Republic of China reads as follows:

Translation

"Your excellency,

In accordance with the Joint Declaration of the Government of the People's Republic of China and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland on the Question of Hong Kong signed on 19 December 1984 (hereinafter referred to as the 'Joint Declaration'), the People's Republic of China will resume the exercise of sovereignty over Hong Kong with effect from 1 July 1997. Hong Kong will, with effect from that date, become a Special Administrative Region of the People's Republic of China and will enjoy a high degree of autonomy, except in foreign and defence affairs which are the responsibilities of the Central People's Government of the People's Republic of China.

It is provided both in Section XI of Annex I to the Joint Declaration, 'Elaboration by the Government of the People's Republic of China of its Basic Policies Regarding Hong Kong', and Article 153 of the Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, which was adopted on 4 April 1990 by the National People's Congress of the People's Republic of China, that international agreements to which the People's Republic of China is not a Party but which are implemented in Hong Kong may continue to be implemented in the Hong Kong Special Administrative Region.

In accordance with the above provisions, I am instructed by the Minister of Foreign Affairs of the People's Republic of China to make the following notification:

The Convention on the Recognition of Divorces and Legal Separations done at The Hague on 1 June 1970 (hereinafter referred to as the "Convention"), by which the Government of the Kingdom of the Netherlands is designated as the depositary, which applies to Hong Kong at present, will continue to apply to the Hong Kong Special Administrative Region with effect from 1 July 1997.

Within the above ambit, responsibility for the international rights and obligations of a Party to the Convention will be assumed by the Government of the People's Republic of China.

It would be appreciated if the contents of this Note could be placed formally on record and brought to the attention of the other Parties to the Convention.

(...) (signed Zhu Manli, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the People's Republic of China to the Kingdom of the Netherlands".

CYPR

Zastrzeżenie:

"... Rząd Republiki Cypryjskiej zastrzega sobie, zgodnie z artykułem 19 ustęp 1, prawo odmowy uznania rozwodu lub separacji między obojgiem małżonków, którzy w trakcie rozwodu lub separacji byli oboje obywatelami Republiki Cypryjskiej i nie posiadali obywatelstwa innego państwa, a zastosowano prawo inne niż prawo wskazane przez normy prawa prywatnego międzynarodowego obowiązującego na Cyprze, chyba że osiągnięto taki sam skutek, jaki osiągnięto by przez zastosowanie prawa wskazanego przez te normy".

"... the Government of the Republic of Cyprus reserves the right under para. (1) of Article 19 to refuse to recognize a divorce or legal separation between two spouses who, at the time of the divorce or legal separation, were both citizens of the Republic of Cyprus and of no other State and a law other than that indicated by the rules of Private International Law obtaining in Cyprus was applied, unless the result reached is the same as that which would have been reached by applying the law indicated by those rules."

DANIA

Zastrzeżenie:

"Dania oświadczyła, że aż do odwołania konwencji nie stosuje się do Wysp Owczych i Grenlandii."

"With the reservation that till ulterior decision the Convention will not be applicable to the Faroe Islands and Greenland."

LUKSEMBURG

Zastrzeżenie:

"Można odmówić uznania rozwodu lub separacji w przypadku, gdy oboje małżonkowie w chwili rozwodu lub separacji byli obywatelami Luksemburga i nie posiadali obywatelstwa innego państwa, a zastosowano prawo inne niż prawo wskazane przez normy prawa prywatnego międzynarodowego obowiązującego w Luksemburgu, chyba że osiągnięto taki sam skutek, jaki osiągnięto by przez zastosowanie prawa wskazanego przez te normy."

"It is possible that a divorce or legal separation may not be recognized in cases where the two spouses, at the time of the divorce or legal separation, were nationals of Luxembourg and of no other State and a law other than that indicated by the rules of private international law obtaining in Luxembourg was applied, unless the result reached is the same as that which would have been reached by applying the law indicated by those rules."

NIDERLANDY

Deklaracja:

„Niderlandy rozszerzyły stosowanie konwencji na Arubę od dnia 28 maja 1986 r.”

“The Kingdom of the Netherlands extended the Convention to Aruba on 28 May 1986.”

PORTUGALIA

Deklaracja:

„Dnia 18 października 1999 r. Portugalia rozszerzyła stosowanie konwencji na Macau. Zgodnie z artykułem 29 ustęp 3 rozszerzenie będzie skuteczne tylko w stosunkach z tymi Umawiającymi się Państwami, które wyraziły zgodę na to rozszerzenie.”

“On 18 October 1999, Portugal extended the Convention to Macau.”

In accordance with Article 29, third paragraph, the extension will have effect only as regards the relations with such Contracting States as will have declared their acceptance of the extension”.

REPUBLIKA CZESKA

Deklaracja:

„Dnia 28 stycznia 1993 r. Republika Czeska oświadczyła, że jest związana konwencją — łącznie z zastrzeżeniami i deklaracjami złożonymi przez Czechosłowację — od dnia 1 stycznia 1993 r., tj. od daty podziału Czechosłowacji.”

“On 28 January 1993, the Czech Republic declared itself to be bound by the Convention — including reservations and declarations made by Czechoslovakia — as of 1 January 1993, date of the division of Czechoslovakia.”

Zastrzeżenia i deklaracja złożone przez byłą Czechosłowację:

„Czechosłowacka Republika Socjalistyczna zastrzega sobie, zgodnie z art. 19 Konwencji o uznawaniu rozwodów i separacji, sporządzonej w Hadze dnia 1 czerwca 1970 r., prawo odmowy uznania rozwodu lub separacji między obojgiem małżonków, którzy w trakcie rozwodu lub separacji byli obywatelami Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej i nie posiadali obywatelstwa innego państwa, a zastosowano prawo inne niż prawo wskazane przez normy prawa prywatnego międzynarodowego obowiązującego w Czechosłowacji, chyba że osiągnięto taki sam skutek, jaki osiągnięto by przez zastosowanie prawa wskazanego przez te normy.

Czechosłowacka Republika Socjalistyczna zastrzega sobie również, zgodnie z art. 24 konwencji, prawo niestosowania konwencji do rozwodu lub separacji

orzeczonych przed dniem wejścia w życie konwencji w odniesieniu do Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej.

Czechosłowacka Republika Socjalistyczna pragnie oświadczyć w związku z art. 29 Konwencji, który przyznaje każdemu państwu prawo stosowania Konwencji do wszystkich terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne, że utrzymywanie niektórych krajów w stanie zależności jest jej zdaniem sprzeczne z duchem i celami Deklaracji Narodów Zjednoczonych z dnia 14 grudnia 1960 r. o przyznawaniu niepodległości krajom i ludom kolonialnym, która deklaruje konieczność szybkiego i bezwarunkowego położenia kresu kolonializmowi we wszystkich jego przejawach.”

“The Socialist Republic of Czechoslovakia reserves the right, under Article 19 of the Convention on the Recognition of Divorces and Legal Separations, concluded at The Hague on 1 June 1970, to refuse to recognize a divorce or legal separation between two spouses who at the time of the divorce or legal separation were nationals of the Socialist Republic of Czechoslovakia and of no other State, and a law other than that indicated by the rules of Czechoslovakia private international law was applied, unless the result reached is the same as that which would have been reached by applying the law indicated by those rules.

Similarly, the Socialist Republic of Czechoslovakia reserves, under Article 24 of the Convention, the right not to apply the Convention to a divorce or to a legal separation obtained before the date on which it entered into force for the Socialist Republic of Czechoslovakia.

The Socialist Republic of Czechoslovakia wishes to state, in connection with Article 29 of the Convention, which accords to any State the right to apply the Convention to all territories for the international relations of which it is responsible, that keeping certain countries in a state of dependence is in its opinion contrary to the spirit and objectives of the United Nations Declaration of 14 December 1960 on the granting of independence to colonial countries and peoples, which declares the necessity for a speedy and unconditional end to colonialism in all its forms.”

SŁOWACJA

Deklaracja:

„Dnia 15 marca 1993 r. Republika Słowacka oświadczyła, że jest związana konwencją — łącznie z zastrzeżeniami i deklaracjami złożonymi przez Czechosłowację, jak również sprzeciwami Czechosłowacji do zastrzeżeń złożonych przez inne strony traktatu — od dnia 1 stycznia 1993 r., tj. od daty podziału Czechosłowacji. (*)”

(*) Zastrzeżenia, deklaracje i sprzeciwy złożone przez byłą Czechosłowację: zob. — „Republika Czeska”.

“On 15 March 1993, the Slovak Republic declared itself to be bound by the Convention — including reservations and declarations made by Czechoslovakia as well as objections by Czechoslovakia in respect of reservations made by other Treaty Parties — as of 1 January 1993, date of the division of Czechoslovakia.

Reservations and declarations made by the former Czechoslovakia: see above under Czech Republic.”

SZWAJCARIA

Zastrzeżenie:

„Zgodnie z artykułem 24 ustęp 2 konwencji Szwajcaria zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji do rozwodów lub separacji uzyskanych przed datą jej wejścia w życie w odniesieniu do Szwajcarii.”

“In conformity with Article 24, paragraph 2, of the Convention, Switzerland reserves the right not to apply the Convention to a divorce or to a legal separation obtained before the date on which it entered into force for Switzerland.”

WŁOCHY

Zastrzeżenie:

„Rząd włoski zastrzega sobie, zgodnie z artykułem 19 ustęp 1, prawo odmowy uznania rozwodu lub separacji między obojgiem małżonków, którzy w trakcie rozwodu lub separacji byli oboje obywatelami Włoch i nie posiadali obywatelstwa innego państwa, a zastosowano prawo inne niż prawo wskazane przez normy prawa prywatnego międzynarodowego obowiązującego we Włoszech, chyba że osiągnięto taki sam skutek, jaki osiągnięto by przez zastosowanie prawa wskazanego przez te normy.”

“The Italian Government reserves the right, in accordance with Article 19, paragraph 1, to refuse to recognize a divorce or legal separation between two spouses who, at the time of the divorce or legal separation were nationals of Italy, and of no other State, and a law other than that indicated by the rules of private international law of Italy was applied, unless the result reached is the same as that which would have been reached by applying the law indicated by those rules.”

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

Deklaracja i zastrzeżenie:

„(a) Zgodnie z postanowieniami artykułu 23 konwencję stosuje się do systemów prawnych obowiązujących w trzech częściach Zjednoczonego Królestwa, tj. w Anglii i Walii, Szkocji i Irlandii Północnej.

(b) Zgodnie z postanowieniami artykułu 24 Zjednoczone Królestwo zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji do rozwodów lub separacji, uzyskanych przed dniem jej wejścia w życie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Jednakże Zjednoczone Królestwo będzie w praktyce stosować postanowienia konwencji do rozwodów lub separacji, uzyskanych w lub po terminie wejścia w życie przepisów implementujących postanowienia konwencji w tej części Zjednoczo-

nego Królestwa, w której występuje się o uznanie rozwodu lub separacji.

Zjednoczone Królestwo będzie także stosować postanowienia konwencji do rozwodów lub separacji uzyskanych przed tą datą, z zastrzeżeniem, że stosowanie tych postanowień nie naruszy żadnych praw majątkowych nabytych przed tą datą przez jakąkolwiek osobę i że postanowienia te nie będą miały zastosowania w przypadku, gdy kwestia ważności rozwodu lub separacji została rozstrzygnięta przed tą datą, przez sąd właściwy dla rozpatrzenia sprawy w Zjednoczonym Królestwie, Guernsey, Jersey lub na wyspie Man. Przepisy implementujące postanowienia konwencji weszły w życie w Anglii i Walii oraz w Szkocji 1 stycznia 1972 r., a w Irlandii Północnej 1 stycznia 1974 r.”

Rozszerzenie zakresu stosowania konwencji

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej rozszerzyło stosowanie konwencji na następujące terytoria:

Guernsey ¹⁾	21 maja 1974 r.
Jersey ¹⁾	21 maja 1974 r.
wyspa Man ¹⁾	21 maja 1974 r.
Gibraltar ²⁾	28 stycznia 1977 r.
Hongkong ^{2)*}	28 stycznia 1977 r.
Bermudy ³⁾	20 sierpnia 1982 r.

1) z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z art. 24 i 25 w odniesieniu do wyżej wymienionych terytoriów Zjednoczone Królestwo zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji do rozwodów lub separacji, uzyskanych przed dniem jej wejścia w życie w odniesieniu do tych terytoriów. Niemniej jednak na tych terytoriach postanowienia konwencji będą miały w praktyce zastosowanie do rozwodów lub separacji, uzyskanych w lub po dniu wejścia w życie przepisów implementujących postanowienia konwencji na terytorium, na którym występuje się o uznanie rozwodu lub separacji. Postanowienia konwencji będą także miały zastosowanie na tym terytorium do rozwodów lub separacji, uzyskanych przed tą datą, z zastrzeżeniem, że stosowanie tych postanowień nie naruszy żadnych praw majątkowych nabytych przed tą datą przez jakąkolwiek osobę i że postanowienia te nie będą miały zastosowania w przypadku, gdy kwestia ważności rozwodu lub separacji została rozstrzygnięta przed tą datą przez sąd właściwy dla rozpatrzenia sprawy w Zjednoczonym Królestwie, Guernsey, Jersey lub na wyspie Man. Przepisy implementujące postanowienia konwencji weszły w życie w Guernsey 27 czerwca 1972 r., w Jersey 13 listopada 1973 r., a na Wyspie Man 17 października 1972 r.”

2) z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z art. 24 i 25 w odniesieniu do wyżej wymienionych terytoriów Zjednoczone Królestwo zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji do rozwodów lub separacji, uzyskanych przed dniem jej wejścia w życie w odniesieniu do tych terytoriów. Niem-

niej jednak na tych terytoriach postanowienia konwencji będą miały w praktyce zastosowanie do rozwodów lub separacji uzyskanych w lub po dniu wejścia w życie przepisów implementujących postanowienia konwencji na terytorium, na którym występuje się o uznanie rozwodu lub separacji. Postanowienia konwencji będą także miały zastosowanie na tym terytorium do rozwodów lub separacji, uzyskanych przed tą datą, z zastrzeżeniem, że stosowanie tych postanowień nie naruszy żadnych praw majątkowych nabytych przed tą datą przez jakąkolwiek osobę i że postanowienia te nie będą miały zastosowania w przypadku, gdy kwestia ważności rozwodu lub separacji została rozstrzygnięta przed tą datą przez sąd właściwy dla rozpatrzenia sprawy na tym terytorium.

Przepisy implementujące postanowienia konwencji weszły w życie w Gibraltarze 1 listopada 1974 r., a w Hongkongu* 1 kwietnia 1972 r."

*Dnia 1 lipca 1997 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oddał Hongkong Chińskiej Republice Ludowej. Zob. deklaracje i zastrzeżenia — „Chiny — Specjalny Region Administracyjny Hongkong”.

3) z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z art. 24 i 25, w odniesieniu do Bermudów, Zjednoczone Królestwo zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji do rozwodów lub separacji, uzyskanych przed dniem jej wejścia w życie w odniesieniu do Bermudów. Niemniej jednak na Bermudach postanowienia konwencji będą miały w praktyce zastosowanie do rozwodów lub separacji, uzyskanych w lub po dacie wejścia w życie przepisów implementujących postanowienia konwencji na Bermudach, to jest w lub po dniu 1 sierpnia 1977 r.”

“(a) In accordance with the provisions of Article 23, the Convention shall extend to the legal systems of the three parts of the United Kingdom, namely England and Wales, Scotland and Northern Ireland.

(b) In accordance with the provisions of Article 24, the United Kingdom reserves the right not to apply the Convention to a divorce or to a legal separation obtained before the date on which, in relation to the United Kingdom, the Convention comes into force. Nevertheless, the United Kingdom will in practice apply the provisions of the Convention to a divorce or legal separation obtained on or after the date on which the legislation implementing the provisions of the Convention came into force in the part of the United Kingdom in which recognition is sought.

The United Kingdom will also apply the provisions of the Convention to a divorce or legal separation obtained before that date, save that in such a case the application of those provisions will not affect any property rights to which any person became entitled before that date and those provisions will not apply where the question of the validity of the divorce or legal separation has been decided before that date by any competent court in the United Kingdom, the Bailiwick of Guernsey, the Bailiwick of Jersey or the Isle of Man. The legislation implementing the provisions of the Convention came into force in England and Wales and Scotland on the 1st of January 1972, and in Northern Ireland on the 1st of January 1974.”

Extensions

The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland extended the Convention to the following territories:

the Bailiwick of Guernsey ¹⁾	21 May 1974
the Bailiwick of Jersey ¹⁾	21 May 1974

the Isle of Man ¹⁾	21 May 1974
Gibraltar ²⁾	28 January 1977
Hong Kong ^{2)*}	28 January 1977
Bermuda ³⁾	20 August 1982

¹⁾ Under the following reservation:

“In accordance with the provisions of Articles 24 and 25, the United Kingdom reserves the right not to apply the Convention, in relation to the aforesaid territories, to a divorce or to a legal separation obtained before the date on which, in relation to those territories, the Convention comes into force. Nevertheless, the provisions of the Convention will in practice be applied in those territories to a divorce or legal separation obtained on or after the date on which the legislation implementing the provisions of the Convention came into force in the territory in which recognition is sought. The provisions of the Convention will also be applied in that territory to a divorce or legal separation obtained before that date, save that in such a case the application of those provisions will not affect any property rights to which any person became entitled before that date and those provisions will not apply where the question of the validity of the divorce or legal separation has been decided before that date by any competent court in the United Kingdom, the Bailiwick of Guernsey, the Bailiwick of Jersey or the Isle of Man. The legislation implementing the provisions of the Convention came into force in the Bailiwick of Guernsey on the 27th of June 1972; in the Bailiwick of Jersey on the 13th of November 1973; and in the Isle of Man on the 17th of October 1972.”

²⁾ Under the following reservation:

“In accordance with the provisions of Articles 24 and 25, the United Kingdom reserves the right not to apply the Convention, in relation to the aforesaid territories, to a divorce or to a legal separation obtained before the date on which, in relation to those territories, the Convention comes into force. Nevertheless, the provisions of the Convention will in practice be applied in those territories to a divorce or legal separation obtained on or after the date on which the legislation implementing the provisions of the Convention came into force in the territory in which recognition is sought. The provisions of the Convention will also be applied in that territory to a divorce or legal separation obtained before that date, save that in such a case the application of those provisions will not affect any property rights to which any person became entitled before that date and those provisions will not apply where the question of the validity of the divorce or legal separation has been decided before that date by a competent court in that territory.

The legislation implementing the provisions of the Convention came into force in Gibraltar on the 1st of November 1974, and in Hong Kong* on the 1st of April 1972.”

* On 1 July 1997, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland restored Hong Kong to the People’s Republic of China. See supra, under “CHINA, Hong Kong Special Administrative Region”.

³⁾ Under the following reservation:

“In accordance with the provisions of Articles 24 and 25, the United Kingdom reserves the right not to apply the Convention, in relation to Bermuda, to a divorce or to a legal separation obtained before the date on which the Convention comes into force for Bermuda. Nevertheless the provisions of the Convention will in practice be applied in Bermuda to a divorce or legal separation obtained on or after the date on which the legislation implementing the provisions of the Convention came into force in Bermuda, namely 1st August 1977.”